

Я.

Я мѣст. *вм. азъ, я:* Како, Симонъ я да не си плача, Како, добро, да не рона сѣдзи? *М.* 55. А на зет-отъ я що ке му да'амъ? Ке му да'амъ сестра Ангелина. Ни той да сѣ сега пострамотитъ Ни я да сѣ сега пострамотамъ. *ѡб.* Ако тебе гя натпевамъ, Да ми да'ишъ ливадата—со тревата. *ѡб.* 389.

Я союзъ 1) *повторяясь я—я, или—или:* Ако бѣде кастенъ учинила, Тя ще трепне ѝ сѣ рѣка, ѝ сѣ нога. *М.* 69. Я два дни мамо я три дни, Я пакъ ми до три сахата, Аз щѣ в балкана да идем. *Д.* 18, 26—28. Я добив да си добиѣмъ, Я глава да си затриѣмъ. *ѡб.* 35, 11—12. 2) *а, но:* До сега, Либене войвода, Тебѣ бѣ майка Стара планина, Я либе ти гора зелена. *ѡб.* 24, 35—37. Аманъ моме, ти сѣ мола, Не ме мѣми, гя зевай ме Не ме чини да полуда. *М.* 446. Гора никому не дума, Я Либену гора продума. *Д.* 24, 21--22.

Я восклицательная частица, ставящаяся передъ или послѣ повелит. наклоненія: Я ми прости, свѣти Петре. *М.* 46. Я иди Ненчо, кръчмаринъ Та ми купи. *Д.* 27, 32. 34. Я собири, Колѣ, прѣпорец Чещем в Доброжа да идем. *ѡб.* 28, 37—38. Стани ми, лудо, гя стани, Звездата удри, зора обзори. *М.* 448. Я викни, любе, та запѣй. *Д.* 34. 44. Я стѣни да си ѣдеме *ѡб.* 150. Я ела буле да видиш. *ѡб.* 32, 62. Пустите мои двѣ тѣгъ Я да станете двѣ мѣгъли. *ѡб.* 12, 1—2. Стоѣне, кѣмче Стоѣне, Я да ми, Кѣмче, посвѣриш. *ѡб.* 4, 66—67. Сестро я понапѣлни оката. *Зк.* 66. Я се прекрѣсти (*А му перекрестись*). *Тб.* 29. Куче я престани да коришъ я (*Hör auf zu schimpfen*) *Рш.* 57. *И съ опуш. повел. вижъ:* Я тамъ е що е?—Я кой иде?—Я, какавъ е?—Я таме въ агѣлтъ заврѣлъ кончетата си. *Д.* 76 *р.* 54. *также въ концѣ вопросит. предл.:* Барутъ имаме я? (*Es fehlt doch an Pulver nicht*)? *Рш.* 56. Бѣди рахатъ, джеремето му нѣма да е сто гроша я? *Зк.* 65.

Ябанджия* (*jabandji adj. t. Étranger*) *с. м.* Ябанецъ *с. м.* иностранецъ, пришлецъ. **Ябанджийче** *ум.* Мене ми е татко даделъ, Че ми мене армосаха, На другѣо другъ гидѣа, Другъ гидѣа ябанѣа, Не жзъ го знаемъ, Не той ме знае. *В.* 28. „На нашъ вилеетъ си имаме адетъ, Невеста-та рѣка да цѣлува,— на чоѣкъ ябанджѣа, Ябанджѣа даръ да ми ѣ дарвитъ. *М.* 147. „На насъ Милке не го даватъ, Че сме нѣ ябанѣа, Ябанѣа скоро дошли“. *В.* 291. Диваци какъ видеха толку люде ябанѣа, Чи испалниха тяхна пуста земя, Излягоха борба да сѣ борятъ, Дано си хми надвиятъ. *Вс.* 26. Онзи ябанецъ Милчу доди онѣзи година сѣ една гола сопа въ рѣка.—*Зк.* 182. „Не любн мене, моме, не губи себе, Оти сумъ, моме тугинъ ябанецъ“. *М.* 499. 'Си-те